

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Decsi János ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Egry Csilla ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Veszprémi Munkaügyi Bíróságon 3.M.157/2008. szám alatt megindított és a Veszprém Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 2.Mf.20.933/2010/3. számú ítéletével elbírált perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Veszprém Megyei Bíróság 2.Mf.20.933/2010/3. számú ítéletét fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint + 5000 (ötezer) forint Áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

Az irányadó tényállás szerint az alperes 2004. augusztus 16-ától dolgozott a felperes munkáltató gumi vulkanizáló üzemében betanított munkásként. A felperes a munkaviszonyt 2005. július 26-án rendkívüli felmondással megszüntette, mivel az alperest lopáson tetten érte. A felperes feljelentése folytán az alperes és társai ellen megindult büntetőeljárást követő büntetőügyben a Pápai Városi Bíróság az 1.B.264/2006/14. számú ítéletében az I. rendű vádlottként szereplő alperest nagyobb értékre folytatólagosan elkövetett lopás büntetében bűnösnek találta, és egy év négy hónapi börtönbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy az alperes 2004. augusztusától 2005. július 26-áig a (felperes) sértett telephelyén a munkaszervezésből adódó hiányosságokat kihasználva rendszeresen kivitt a raktárból és a raktár melletti vaskalodába rejtett el különféle vasanyagokat, amelyeket ismerősei személygépkocsijaival több fordulóval lakására szállított. Ez idő

alatt a sértett telephelyéről összesen 1.442.500 forint értékben tulajdonított el különféle vas és gumihulladékokat, kereket, sütőalkatrészeket, tömítő gyűrűket és tömítő anyagot. Lakásáról mintegy két tonna vasmennyiséget Cs.-ra, a vashulladék átvevő telephelyre szállított, ahol azokat mintegy 50.000 forintért értékesítette. A cs.-i átvevőhelyen foganatosított lefoglalással az okozott kárból 400.000 forint értékű vasanyag megtérült. Az ítélet az alperes vonatkozásában 2007. február 28-án jogerőre emelkedett.

A felperes keresetében a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 168. §-a alapján szándékos károkozás címén 1.042.500 forint késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A kárösszegszerűsége tekintetében bizonyítékként a 2004. december 28-án és a 2005. augusztus 9-én felvett leltár adataira, valamint a Cs.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának foglalási jegyzőkönyvére hivatkozott.

Az alperes ellenkérelmében vitatta, hogy a leltárhiányként kimutatott eszközöket is eltulajdonította volna, felelősségét csak a cs.-i M. telephelyen megtalált és lefoglalt eszközök tekintetében ismerte el.

A Veszprémi Munkaügyi Bíróság 3.M.157/2008/46. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.042.500 forint kártérítést és késedelmi kamatát, valamint 90.000 forint kártérítést.

Az ítélet indokolásában a munkaügyi bíróság mindenekelőtt hivatkozott a Pp. 4. § (2) bekezdésében foglaltakra, amelynek alapján az alperes a büntetőügyben eljáró bíróság jogerős ítéletével szemben nem teheti vitássá a felperesi követelés jogalapját. Ugyanakkor az Mt. 166. § (2) bekezdésének rendelkezéséből következően a károsult felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes vétkes magatartásával okozati összefüggésben milyen mértékű vagyoni hátrányt szenvedett el.

A munkaügyi bíróság az e körben lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján arra a megállapításra jutott, hogy a felperes a készletről szabályszerű nyilvántartást vezetett, és a 2004. decemberében készült tárgyi leltár hiányt nem mutatott, míg a 2005. augusztus 9-én készült tárgyi leltár 1.042.500 forint hiányt mutatott. A kirendelt igazságügyi műszaki szakértő szakvéleményében a keletkezett kár értékét 1.701.736 forintra becsülte, ezzel szemben az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a MÉH telepen a leltári íven feltüntetett tételektől eltérő eszközöket és más hulladékot adott le, és ez a felperes által megjelölt kárösszeghez képest eltérést eredményezett. Ennek hiányában a munkaügyi bíróság az alperest a kereseti kérelemben megjelölt összeg erejéig marasztalta.

Az alperes fellebbezésében vitatta, hogy a felperes az okozott kár mértéke tekintetében a bizonyítási kötelezettségének eleget tett. Az általa becsatolt leltáríveken jól látható az évszám és a hónap javítása, amelynek az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget. A leltárfelvétel két héttel az alperes munkaviszonyának megszűnését követően történt, abban olyan tételek is szerepelnek, amelyeket csak később talált meg a rendőrség.

A Veszprém Megyei Bíróság a fellebbezést megalapozatlannak találta, és a 2.Mf.20.933/2010/3. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalra utasítását kérte. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a felperes nem tett eleget az Mt. 166. § (2) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségének, mivel elnevezése ellenére leltárívnek nevezett összeírás, ami ráadásul az alperes munkaviszonya megszűnését követően két héttel később történt, bizonyítékként nem tekinthető. A felperesen kívül semmi nem bizonyította, hogy a lefoglalt szerszámok vagy vasdarabok azonosak lettek volna az összeírásban megtaláltként szereplőkkel. Mindezt egy könyvszakértői vélemény tisztázhatta volna, az erre irányuló bizonyítási indítványának azonban az elsőfokú bíróság nem tett eleget, bizonyítékok keletkezése időpontjának, leltárívek javításának nem tulajdonított jelentőséget. Mindezek alapján - álláspontja szerint - az elsőfokú ítéletet "jóváhagyó" másodfokú bíróság megalapozatlan ítéletet hozott.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és az alperesnek a költségeiben való marasztalását kérte.

Észrevételezte, hogy az alperes felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg azt a jogszabálysértést, amelyre a kérelmét alapozta. Az alperes az általa kifogásolt leltár adatain alapuló kárszakértői véleményt elfogadta, amelyre figyelemmel értelmezhetetlen volt a leltár alakszerűségét vizsgáló könyvszakértői vizsgálatra tett bizonyítási indítványa, amelyet egyébként egyszer előterjesztett, majd visszavont, illetve újból előterjesztett.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Mt. 166. § (1) bekezdése szerint a munkavállaló a munkaviszonyából eredő kötelezettségének vétkes megszegésével

okozott kárért kártérítési felelősséggel tartozik. A kárért való felelősség mértéke tekintetében az Mt. 168. §-a akként rendelkezik, hogy szándékos károkozás esetén a munkavállaló a teljes kárt köteles megtéríteni.

A perbeli esetben a munkaügyi bíróság helytállóan hivatkozott a Pp. 4.§-ának (2) bekezdésében foglaltakra, mely szerint, ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményei felől polgári perben kell határozni, a bíróság a határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt.

Az alperes bűnösségét a büntető bíróság jogerősen megállapította nagyobb mértékre folytatólagosan elkövetett lopás büntetében, ezért a munkaügyi bíróság - helyesen - csupán az összezszerűség tekintetében folytatott le bizonyítási eljárást. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet - tartalma szerint - a bírói mérlegelés körében támadta, azt állítva, hogy a kár összezszerűségét az eljáró bíróságok abban foglalt adatok valóságát és hitelességét illetően vitatható leltárívek alapján állapította meg, az alperesi érvelés nem áll helyt.

A munkaügyi bíróság a leltár felvételének körülményei hitelességét illetően tanúbizonyítást folytatott le, és igazságügyi műszaki szakértői vizsgálatot rendelt el, és a bizonyítékok összevetése és a maguk összességében való értékelése alapján hozta meg döntését, melyet a másodfokú bíróság helybenhagyott.

A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt összevetésének és felülmérlegelésének nincs helye, arra csak kivételesen, a tényállás feltáratlansága vagy a bizonyítékokról levont kirívóan okszerűtlen következtetés esetében van helye. Ilyet azonban a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján nem tárt fel.

Az okozott kár nagyságát illetően kiemelendő, hogy annak összegét a büntető ítélet tényállása is tartalmazza, amellyel a szakértői megállapítás nem áll ellentétben, sőt, annak összegét meghaladja. Az alperes a szakértői véleményben foglaltakat elfogadta (3.M.157/2008/46. sorszámú jegyzőkönyv), melyre figyelemmel a felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében alappal hivatkozott arra, hogy a szakvélemény alapjául szolgáló leltárkimutatás értelemszerűen utólag nem volt vitatható. A felperes a kártérítési igényének érvényesítése során 400.000 forint értékben megtérült kárát figyelembe vette, ezért a bíróságok az alperest a meg nem térült kár tekintetében jogszabálysértés nélkül marasztalták.

A fenti indokok alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárási költség viseléséről a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint rendelkezett.

Az alperes részére biztosított személyes költségmentesség folytán a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Budapest, 2011. november 30.

*Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke,
Dr. Földényi Gyuláné s.k. előadó bíró,
Dr. Stark Marianna s.k. bíró*

A kiadmány hitelével:

bíróági tisztviselő